

Jiří Toncar

S RODIČI JSME ODEŠLI Z KAPLICE V JIŽNÍCH ČECHAČH V ROCE 1935. TÁTA BYL ŠVEC A PŘIŠEL O PRÁCI KVŮLI BAŤOVÍ, TAK JSME SE PŘESTĚHOVALI DO BYTU V KOŠÍŘÍCH. BYLA TO VELKÁ ZMĚNA, ALE VÁLKU JSEM PROŽIL V DOBRÉ PARTĚ. ŘÍKALI JSME SI HOŠI Z ČERTOVY ROKLE A HRALI SI NA RYCHLÉ ŠÍPY. KAMARÁDŮV TÁTA NÁM DOKONCE SVĚŘIL PISTOLI, ABY JI NENAŠLI NĚMCI.

PAK PŘIŠLO POVSTÁNÍ A V KOŠÍŘÍCH SE TAKY ZAČALY STAVĚT BARIKÁDY.

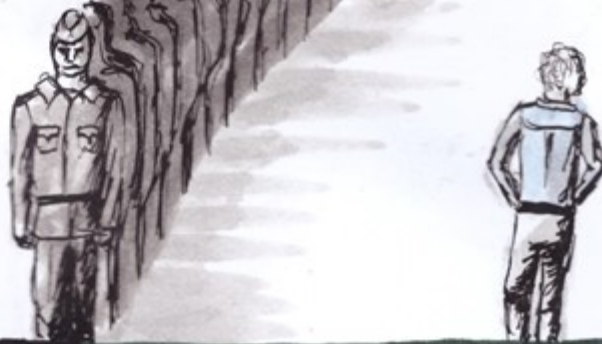
V NEDĚLI TAM ZEMŘEL NAŠ KAMARÁD. DRUHÝ DEN TAMTUDY PROCHAŽELI VOJÁCI V NĚMECKÝCH UNIFORMÁCH, ALE ZPÍVALI RUSKÉ PÍSNĚ. A VE STŘEDU UŽ SKONČILA VÁLKA A PO NÍ NÁSLEDOVALY TŘI KRÁSNÉ ROKY.

14. KVĚTNA 1945 JSEM SE PŘIHLAŠIL KE SKAUTŮM A PAK I DO SOKOLA. BYL JSEM V 16. VODNÍM ODDÍLU A LUBOŠ JEDNOROŽEC BYL NAŠ VEDOUCÍ.

TO BYLY ÚŽASNĚ VÝPRAVY. TŘEBA NA SLOVENSKO, PŘES TATRY A PAK PO VÁHU JSME JELI AŽ DO DUMAJE.

PAK PŘIŠEL ÚNOR, GOTTWALD A BYLO TO STRAŠNÉ. NEMOHL JSEM STUDOVAT TO, CO JSEM CHTĚL A BYL KONEC SKAUTA A SOKOLA. MY, BÝVALÍ ČLENOVÉ, JSME BYLI TAKOVÁ NEVHODNÁ SKUPINA. ASPOŇ JSEM NEMUSEL NA VOJNU, KDYŽ UŽ JSEM TO VŠECHNO UMĚL, A BYL JSEM NADPORUČÍK V ZÁLOZE. A ROK 1968, TO BYLA HRŮZA A HLAVNĚ ŽKLAMÁNÍ.

SAMETOVOU REVOLUCI JSEM POTÉ PROŽÍVAL S VELKÝM NADŠENÍM. A PAK SE SKAUTING OBNOVIL A JÁ SE TAKY STAL MÍSTOŇAČELNÍKEM OBCE SOKOLSKÉ V ČESKOSLOVENSKU. TAK JSEM SE NA SLETU V TORONTU SETKAL S TOMAŠEM BAŤOU.

A POSLEDNÍ TAKOVÁ VZPOMÍNKA JE SLET V ROCE 1994, KDE JSEM SE SEZNAMIL S PREZIDENTEM. TAK TAM JSME SI, S VAČLAVEM HAVLEM PO SKAUTSKU POTRAŠLI LEVICÍ.

